

Hänvisning
VN/35482/2024Kontaktperson
Senior rättssakkunnig Niclas Slotte

Justitieministeriet

Registratorskontoret.jm@gov.fi

Lagstiftningsråd Janina Groop-Bondestam
Janina.groop-bondestam@gov.fi

Ärende

Landskapsregeringens positioner gällande förslag till proposition om ny självstyrelselag för Åland**1. Allmänt**

Det har lagts ner mycket arbete på att försöka totalrevidera självstyrelselagen. Arbetet som började omkring år 2010 har hanterats i många olika kommittéer och arbetsgrupper. Det är därför en milstolpe att arbetet nu kommit till nuvarande punkt.

För Åland är det förstärkta språkskyddet, självstyrelselagens förhållande till grundlagen, regleringen av lagstiftningskontrollen, det kommunala självstyret samt regleringen av Delegationen för Ålandsärenden och dess roll t.ex. vad gäller fördelningen av gemensamma EU-resurser särskilt viktiga frågor. Uppdateringen av behörighetskatalogerna avser om inget annat uttryckligt anges att kodifiera nuvarande praxis. I övrigt moderniseras samt klargörs strukturer och begrepp.

Vissa frågeställningar måste dock ännu klargöras och några delar behöver bli föremål för dialog mellan parterna. Landskapsregeringens har vid beredningen av positionerna fört diskussioner med lagtingets självstyrelsepolitiska nämnd.

2. Frågor som kräver fortsatt politisk dialog

Nedanstående frågor har diskuterats och behandlats inom ramen för arbetsgruppen utan att det varit möjligt att nå tillfredställande lösningar. Därför krävs i dessa frågor fortsatt dialog t.ex. inom ramen för olika arbetsgrupper.

2.1. Åland som en egen valkrets i val till Europaparlamentet

Åland har alltsedan EU-anslutningen återkommande i olika sammanhang ställt krav på att Åland ska utgöra en egen valkrets vid val till Europaparlamentet. Likaledes har riket vid ett flertal tillfällen framfört att riket ska arbeta för att säkerställa en sådan representation (se bland annat i RP 297/1194 rd, RP 351/1994, statsrådets principbeslut om Ålands medverkan och inflytande i EU-ärenden av den 23.4.2009, brev av statsminister Vanhanen till landskapsregeringen daterat 28.10.2009 samt justitieministeriets brev till landskapsregeringen daterat 26.3.2013. Frågan har även behandlats i riksdagen vid ett flertal tillfällen efter lagstiftningsinitiativ från lagtinget (se Ö 3/2006 rd, Ö 3/2018 rd samt Ö 3/2003) samt Ålands riksdagsledamot (LM 5/2003 rd).

Inom ramen för detta arbete förde en enhällig arbetsgrupp ett konkret förslag att Åland skulle utgöra en egen valkrets vid val till Europaparlamentet till referensgruppen på hög nivå. Vid referensgruppens möte 24.10.2025 stöddes förslaget om att Åland ska utgöra en egen valkrets vid val till Europaparlamentet av de åländska representanterna medan rikets representanter inte förordade det, varför samsyn i frågan inte kunde uppnås.

Frågan är fortfarande högaktuell och mycket viktig från åländsk sida. Åland anser fortsättningsvis att Åland, utgående från demokratiska skäl och faktumet att självstyrelsen proportionellt gav ifrån sig mer befogenheter än Finland till EU, har rätt till representation i Europaparlamentet varför en politisk överenskommelse krävs.

2.2. Åländsk behörighet rörande arbetsavtal inom offentlig sektor

Inom ramen för arbetsgruppens arbete har Åland framfört ett förslag om att Åland skulle överta behörigheten när det gäller arbetsavtal för anställda inom offentlig sektor. I och med den nuvarande självstyrelselagen som trädde i kraft 1.1.1993 skedde en överföring av lagstiftningsbehörighet från Åland till riket endast i ett fall, beträffande arbetsavtal. Enligt den tidigare självstyrelselagen hade Åland behörighet i frågor som gällde arbetsavtal, arbetsreglemente och läroavtal samt kollektivavtal för landskapets och kommunernas tjänstemän. Behörigheten i övriga frågor inom arbetsrätten hörde till riket.

En indirekt följd av att lagstiftningsbehörigheten vad gäller arbetsavtal övergick från Åland till riket då den nuvarande självstyrelselagen trädde i kraft är att en stor del av självstyrelsemyndigheternas personal idag är anställd i tjänsteförhållande (cirka 84 procent). Detta innebär att även personal som inte sköter uppgifter som innebär utövande av offentlig makt är anställd i tjänsteförhållande. På detta sätt har självstyrelsen kunnat bibehålla möjligheten att anta lagstiftning som omfattar en stor del av den egna personalen. För tillfället pågår en reform på Åland av tjänstemannalagstiftningen där Ålands lagting 20.5.2026 antog ett lagstiftningspaket. I den nya lagstiftningen konstateras att det för de anställda som inte utövar offentlig makt inte finns något motiv för en tjänsteplikt och att de bör anställas i arbetsavtalsförhållanden, vilka omfattar varken en tjänsteplikt eller ett tjänsteansvar. Landskapsregeringen har därför föreslagit en renodling av anställningsförhållandena vid självstyrelsemyndigheterna med en långsiktig målsättning att offentlig makt

endast ska utövas av tjänsteinnehavare och att anställda som inte utövar offentlig makt ska stå i arbetsavtalsförhållande. Följden av en renodling av anställningsförhållandena är att andelen personal som är anställd i arbetsavtal kommer att öka markant, så att uppskattningsvis 80–85 procent är anställda i arbetsavtalsförhållande. Under behandlingen av lagstiftningspaketet i Ålands lagting framkom däremot tydligt att så länge lagstiftningsbehörigheten rörande arbetsavtal inom offentlig sektor inte återförts till Åland ska en restriktivitet råda vad gäller att omvandla tjänster till arbetsavtalsförhållanden.

Avsikten med lagstiftningsbehörigheten har redan från självstyrelsens begynnelse varit att självstyrelsemyndigheterna ska ha kontrollen över sina myndigheter och personal. Därför är det mot bakgrund av samhällsutvecklingen inom rättsområdet motiverat att lagstiftningsbehörigheten utvidgas till att omfatta arbetsavtal inom offentlig sektor. Samtliga offentliga arbetstagar- och arbetsgivarorganisationer på Åland stöder även denna återföring av lagstiftningsbehörighet. Frågan är av sådan karaktär att politisk överenskommelse måste nås eftersom samsyn inte kunde uppnås i referensgruppen.

2.3. Åländsk behörighet inom den ekonomiska zonen

Enligt 2 § 1 mom. i gällande självstyrelselag omfattar landskapet det område som när lagen trädde i kraft hörde till landskapet samt det territorialvatten som enligt gällande stadganden om gränserna för Finlands territorialvatten omedelbart ansluter sig till detta område. Av 2 mom. framgår att om rikets överhöghet utvidgas utöver territorialvattengränsen, kan även landskapets behörighet utvidgas till de delar som bestäms efter överenskommelse mellan riket och landskapet.

Finlands ekonomiska zon har inrättats i enlighet med bestämmelserna i FN:s havsrättskonvention. Lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) trädde i kraft 1.2.2005 (d.v.s efter att den gällande självstyrelselagen trädde i kraft). Åland ansåg redan i samband med beredningen av lagen i slutet av 90-talet att Ålands lagstiftning skulle tillämpas i de delar av den ekonomiska zonen som gränsar till åländskt område då frågorna omfattas av lagtingets lagstiftningsbehörighet. Dessutom skulle landskapsregeringen vara tillstånds- och övervakningsmyndighet i dessa frågor. Enighet i frågan kunde dock inte uppnås mellan Åland och riket.

Efter inrättandet av den ekonomiska zonen har betydelsen av den ekonomiska zonen ökat, exempelvis på grund av möjligheterna till havsbaserad vindkraft inom zonen. I och med den förändrade situationen och de nya sätt som den ekonomiska zonen avses att utnyttjas på anser landskapsregeringen att det finns anledning att återkomma till frågan om lagtingets lagstiftningsbehörighet i de delar av den ekonomiska zonen som gränsar till Ålands territorialvatten.

Primärt anser landskapsregeringen att Ålands ställning ska anses jämförbar med den ställning som kuststater har enligt havsrättskonventionen, eftersom Åland har eget territorialvatten samt lagstiftningsbehörighet. Då behörigheten över den ekonomiska zonen enligt havsrättskonventionen tillkommer den stat vars territorialvatten gränsar till zonen, med beaktande av grundprinciperna för den åländska självstyrelsen, följer

det att Åland bör tillerkännas lagstiftningsbehörighet inom den del av zonen som angränsar till Ålands territorialvatten.

Sekundärt anser landskapsregeringen att Åland bör delegeras jurisdiktion att utöva ett funktionellt styre inom den del av Finlands ekonomiska zon som angränsar till åländskt territorialvatten i frågor som omfattas av åländsk lagstiftningsbehörighet. På motsvarande sätt har dylika frågor lösts beträffande andra autonoma regioner så som Grönland och Färöarna. Havsrättskonventionens bestämmelser hindrar inte ingående av överenskommelser om delegering av behörighet i fråga om en ekonomisk zon. Därmed skulle Finlands ekonomiska zon formellt förbli Finlands, men det självstyrda Åland skulle erhålla vederbörlig rätt till medbestämmande i frågor som rör havsområden som angränsar till det åländska territorialvattnet. Som framgår av arbetsgruppens betänkande behandlade den politiska referensgruppen ett kompromissförslag om den ekonomiska zonen. Om en helhetslösning inte kan nås stöder Åland fortsättningsvis kompromissförslaget:

Kompromissförslag om en övergångsbestämmelse:

Tills en överenskommelse som avses i 50 § 2 mom. uppnåtts tillämpas följande förfarande på ett område av Finlands ekonomiska zon avgränsat av en fortsatt rak linje från gränsen mellan Ålands och rikets territorialvatten, utan att ändra riktning, och till ett yttre avstånd om tolv sjömil från Ålands område:

- b) riket avhåller sig från att tillåta utnyttjandet av Finlands ekonomiska zon för energiproduktion, med undantag av kabel- och rördraging, utan att Ålands regering samtyckt till åtgärderna, och*
- b) i fråga om projekt för annan verksamhet än energiproduktion ska motsvarande förpliktelser i förhållande till Åland iakttas som det som gäller för bedömningen av gränsöverskridande miljökonsekvenser.*

Statsrådet och Ålands regering kan också utan att nå en överenskommelse enligt 50 § 2 mom. tillsammans bestämma att bestämmelserna i 1 mom. inte längre ska tillämpas. Har en överenskommelse enligt 50 § 2 mom. inte uppnåtts eller annat tillsammans bestämts inom fem år från ikraftträdandet av denna lag tillämpas bestämmelserna efter samråd i nya femårsperioder åt gången.

3. Frågor som kräver fortsatt arbete i nya arbetsgrupper efter det att nu ifrågavarande förslag proposition antagits och trätt i kraft

3.1. Behörighetsfördelningen för gränssnittet mellan socialförsäkring och socialvård

Arbetsgruppen har behandlat en frågeställning som handlar om begreppen "socialvård" och "socialförsäkring". Enligt gällande självstyrelselag samt enligt förslaget till ny självstyrelselag hör socialvård till Ålands lagstiftningsbehörighet och socialförsäkring till rikets lagstiftningsbehörighet. Frågan handlar i korthet om huruvida det är korrekt, eller ens möjligt, att använda dessa begrepp i självstyrelselagen även i framtiden, bland annat med tanke på de förändringar som gjorts i rikets socialskyddssystem under de gångna årtiondena. Vidare uppstår frågor kring hur de i socialförsäkringsfonderna insamlade medlen, som även Åland bidragit med, ska komma även Åland till del.

En särskild arbetsgrupp gällande dessa frågor bör därför tillsättas snarast.

3.2. Beredskap inför undantagsförhållanden

När det gäller själva grundfrågan om lagstiftningsbehörigheten och förvaltningsbehörigheten inom området konstaterar arbetsgruppen att även om stiftande av grundlag och beredskap inför undantagsförhållanden hör till rikets lagstiftningsbehörighet har behörigheten formulerats under annorlunda samhälleliga förhållanden än de som råder idag. Därtill hör lagstiftningsbehörigheten i fråga om civil beredskap under normala förhållanden till självstyrelsen.

Omfattningen av rikets behörighet och särskilt dess förhållande till områdena för lagtingets lagstiftningsbehörighet har inte grundligt redogjorts för i tidigare förarbeten. Arbetsgruppen har likväl gjort bedömningen att det saknas tidsmässiga förutsättningar för att grundligt modernisera regleringen på denna punkt.

En särskild arbetsgrupp gällande dessa frågor bör därför tillsättas snarast.

3.3. Övriga i betänkandets allmänna del listade olösta frågor

I betänkandets allmänna del finns, förutom i fråga om ovanstående, en del frågeställningar som diskuterats men där enighet inte nåtts.

Till en del består skiljelinjerna mellan parterna av olika helhetsbilder av situationen. I fråga om t.ex. beskrivningen av det ekonomiska systemet och överföringarna till Åland under punkt 2.7.2 i den allmänna motiveringen i utkastet till proposition är inte neutral enligt landskapsregeringens uppfattning. Inte heller beaktas de senaste årens inflation till följd av Covid-19-pandemin eller Rysslands anfallskrig mot Ukraina. Landskapsregeringen framför därför en annan beskrivning av nuläget under avsnitt 5.1.7 i utkastet till proposition. I realiteten har det ekonomiska systemet gällande självstyrelsens finansiering, som i stället för lagstiftningsbehörighet inom skatteområdet finansierar självstyrelsen, utvecklats på det sätt båda parter avsåg då det nya ekonomiska systemet infördes år 2021. Landskapsregeringen konstaterar även att Ålandsdelegationen behandlat frågan om Ålands andelar av gemensamma EU-resurser och dess inverkan på avräkningen. I Ålandsdelegationens utlåtande nr 43/2024 anges bl.a. att:

"Ålandsdelegationen anser att det inte finns skäl att frånga ovan nämnda praxis och att den delning av intäkterna från utsläppshandeln som föranleds av 59 b § självstyrelselagen således inte bör påverkas av avräkningssystemet i 7 kap. självstyrelselagen".

4. Andra frågor som kräver åtgärder innan propositionen slutligt kan färdigställas

4.1. Velfärdsområdenas uppgifter inom hälso- och sjukvård samt socialvård

Eftersom en utredning avseende en eventuell överföring av lagstiftningsbehörighet i fråga om administrativa ingrepp som ansluter till självstyrelsens lagstiftningsbehörighet är på kommande och då regleringen av smittskydd hos människor ännu inte klarlagts samt då det är oklart vilka av den stora mängd uppgifter som rikets myndigheter önskar att ska utföras av självstyrelsen som är förvaltningsuppgifter behöver frågeställningarna i detalj redas ut. Landskapsregeringen föreslår att en arbetsgrupp med landskapsregeringen och berörda ministerier snarast tillsätts. Fram till det att en detaljerad genomgång hunnit genomföras krävs en temporär åtgärd. Åland föreslår därför en övergångslösning för velfärdsområdenas uppgifter enligt rikslagstiftning som ansluter till hälso- och sjukvården, utom rättsmedicinsk vård. Om man hinner komma överens lyfts en ny lösning in i den nya självstyrelselagen och om man inte hinner lyfts den temporära lösningen in i den nya självstyrelselagen.

I betänkandet om ny självstyrelselag finns en begränsning gällande vilka uppgifter inom riksdagens behörighet som kan åläggas de åländska kommunerna som kan bli problematisk. Förslagets 6 § 2 mom. andra meningen lyder *"I frågor som enligt denna lag hör till riksdagens lagstiftningsbehörighet kan de åländska kommunerna åläggas uppgifter genom riksdagslag, om motsvarande uppgifter åläggs kommunerna i riket"*. Begränsningen i sig är viktig eftersom den hindrar riket att lägga uppgifter på de åländska kommunerna som de inte klarar praktiskt eller ekonomiskt. Men det kan finnas uppgifter som båda parter bedömer lämpliga att kommunerna på Åland sköter åt riket.

Det handlar i första hand om nya uppgifter som i riket skulle skötas av velfärdsområdena. Idag finns en hel del uppgifter inom rikets behörighet som är i det närmaste integrerade med uppgifter inom Ålands behörighetsområde socialvård. Särskilt kan nämnas rikets områden äktenskap och familjeförhållanden, barns rättsliga ställning och adoption (27 § 7 punkten) samt administrativa ingrepp i den personliga friheten (27 § 24 punkten). Exempel på det är uppgifter som föreskrivits för barnatillsyningsmannen och andra åtgärder för utredande och fastställande av faderskap, för ordnande av åtgärder i samband med adoptionsrådgivning, medling i familjefrågor samt medling vid verkställighet av beslut beträffande vårdnad om barn och umgängesrätt samt för ordnande av de sakkunnigtjänster som hör till medling i domstol i ett ärende som gäller vårdnad om barn och umgängesrätt.

Det finns därför behov av någon form av mekanism som skulle möjliggöra att ålägga de åländska kommunerna nya uppgifter efter samtycke från Ålands lagting. Det finns även behov av att säkerställa att de uppgifter kommunerna idag sköter fortsatt sköts av kommunerna och att samtyckes begäran aktualiseras först då den berörda bestämmelsen i aktuell rikslagstiftning redigeras eller ändras. Landskapsregeringen föreslår därför att 46 § kompletteras med en ny punkt enligt följande:

26) med Ålands lagtings samtycke kan åländska kommuner påföras förvaltningsuppgifter enligt rikslagstiftningen även om motsvarande uppgifter inte påförts kommunerna i riket.

4.2. Kostnaderna för Delegationen för Ålandsärenden

Landskapsregeringen anser att förslagets 22 § bör kompletteras med en motsvarande bestämmelse som i den gällande självstyrelselagens 57 § om kostnaderna för Ålandsdelegationen. Kostnadsfördelningen ingår endast i förslagets specialmotivering, landskapsregeringen anser att fördelningen även behöver framgå av lagtexten.

4.3. Användning av standarder

Landskapsregeringen föreslår att förslagets 25 § 41 punkt förtydligas med att till lagtingets lagstiftningsbehörighet hör användning av standarder inom rättsområden som hör till lagtingets lagstiftningsbehörighet. Skrivningen skulle tydliggöra behörigheten.

Vidare anser landskapsregeringen att förslagets 111 § bör kompletteras med ett nytt moment innehållande en särskild övergångsbestämmelse angående behörigheten i 25 § 41 punkten. Syftet med nedanstående förslag är att säkerställa att om riket gör ändringar i den lagstiftning som gäller standarder efter ikraftträdandet av den nya självstyrelselagen så tillämpas även den lagstiftningen på Åland fram tills dess att Åland reglerat hela eller delar av rättsområdet i lagtingslag.

Förslag till nytt 111 § 2 mom.:

Oavsett vad som föreskrivs i 1 mom. ska sådan rikslagstiftning som avser användning av standarder fortsatt tillämpas på Åland inom rättsområden som efter ikraftträdandet av denna lag hör till lagtingets lagstiftningsbehörighet. Rikslagstiftningen tillämpas fram till det att lagtinget i enlighet med 25 § 41 punkten i denna lag reglerat hela eller delar av rättsområdet i lagtingslag. Om lagtinget endast reglerat en del av rättsområdet i lagtingslag ska rikslagstiftningen fortsatt tillämpas till den del rättsområdet inte reglerats i lagtingslag.

4.4. Hälsoskydd

Landskapsregeringen anser att förslagets 25 § 22 punkt behöver förtydligas med begreppet "hälsoskydd". Rättsområdet har ansetts höra till lagtingets lagstiftningsbehörighet redan under 1951-års självstyrelselag och bör framgå av lagtexten av förtydligande skäl.

4.5. Samråd

I den gällande självstyrelselagen och på flera ställen i förslaget används begreppet "samråd". I lagförslaget ingår ingen definition av begreppet och det finns ingen tydlig åtskillnad mellan "samråd" och "hörande". Vidare används i den finskspråkiga versionen begreppet "neuvottelu" synonymt med samråd.

Landskapsregeringen anser att det behövs en förtydligande definition av begreppet samråd och att begreppets finskspråkiga version behöver ses över för att bättre motsvara den svenskspråkiga versionen.

4.6. Arkivbestämmelserna

Enligt förslagens 46 § 17 punkt kan arkivalier som härrör från en statlig myndighets verksamhet på Åland föras till förvaring utanför Åland endast efter samråd med Ålands regering. Landskapsregeringen anser att det är centralt att arkivhandlingar som rör Åland arkiveras på Åland. Därför bör den föreslagna bestämmelsen ändras så att ovannämnda handlingar endast kan föras till förvaring utanför Åland *med samtycke av* eller alternativt *efter överenskommelse med* Ålands regering.

Enligt förslagens 46 § 18 punkt ska i fråga om arkivalier som härrör från en riksmyndighets verksamhet på Åland, men där myndighetens egentliga verksamhetsställe finns utanför Åland, myndigheten samråda med Ålands regering om hur arkivalierna görs tillgängliga för Ålands regering. Landskapsregeringen anser att det är oklart vad som avses med "görs tillgängliga" och att detta behöver förtydligas under den fortsatta beredningen.

4.7. Filialapotek

Enligt 46 § 21 punkten ska Ålands regerings utlåtande läggas till grund för prövningen när en behörig riksmyndighet beslutar om antalet apotek och lokaliseringen av dem på Åland enligt lagstiftningen om apotek. Landskapsregeringen föreslår att specialmotiveringen kompletteras med att med apotek avses även filialapotek.

4.8. Rösträtten i kommunalval

Åland erhöll i samband med EU-anslutningen ett undantag vad gäller rösträtten i kommunala val. Undantaget innebär att Åland, med beaktande av självstyrelsens särställning, kan ha ett avvikande regelverk för kommunal rösträtt under förutsättning att bestämmelserna inte innebär någon skillnad mellan finska medborgare och andra unionsmedborgare. Landskapsregeringen anser att bestämmelsen i nuvarande självstyrelselags 9 § 1 mom. om den kommunala rösträtten bör återfinnas i den nya självstyrelselagen med beaktande av undantaget från EU-rätten.

Enligt 67 § i den gällande självstyrelselagen och 108 § 2 mom. i förslaget till ny självstyrelselag kan i lagtingslag finska och andra nordiska medborgare ges rösträtt och valbarhet i kommunala val. Sådan rösträtt kan enligt både den gällande och den föreslagna bestämmelsen på samma sätt ges medborgare i andra stater. Bestämmelsen har tolkats som att Åland i lag kan ha olika regelverk för å ena sidan finska medborgare

och unionsmedborgare och å andra sidan medborgare från andra stater. Detta bör dock framkomma tydligare av lagtexten. Exempelvis Finland, Sverige och Danmark har särskilda regler för rösträtt i kommunalval för medborgare från stater utanför den Europeiska unionen. Förtydligandet skulle även vara i enlighet med Ålands EU-undantag rörande den kommunala rösträtten som innebär att samma kriterier som gäller för finska medborgare som saknar hembygdsrätt behöver gälla även för andra unionsmedborgare.

4.9. Språkliga rättigheter vid de åländska myndigheterna

Förslaget till 95 § i den nya självstyrelselagen måste ändras så det tydliggörs att individen har rätt att bli bemött på ett språk hen förstår endast i sådana ärenden som en åländsk myndighet inleder och som gäller tvångsåtgärder eller ingrepp i personlig frihet eller integritet. Ifall denna ändring inte görs ställs högre krav på åländska myndigheter att använda andra språk än rikets myndigheter enligt 10 § 2 mom. i språklagen och 26 § i rikets förvaltningslag. Både Ålands kommunförbund och Finlands kommunförbund stöder denna ändring.

4.10. Inlösen för säkerställande av den nationella säkerheten

Parallellt med beredningen av förslaget till ny självstyrelselag har landskapsregeringen och försvarsministeriet diskuterat ett förslag till en ny bestämmelse i självstyrelselagen om inlösen av fast egendom för säkerställande av den nationella säkerheten. Landskapsregeringen och försvarsministeriet har kommit överens om ett förslag till paragraftext som kan tas in i förslaget till ny självstyrelselag och diskuteras vidare under den fortsatta beredningen. Detta förutsätter att beredningsfrågorna även i övrigt löses för Ålands del i en gemensam arbetsgrupp.

5. Avslutande kommentarer

Landskapsregeringen avser att framföra sina tekniska och språkliga justeringar till förslaget via sina tjänstemän som deltar i arbetet med propositionen. Politiska frågor behöver dock avhandlas på politisk nivå mellan landskapsregeringen och statsrådet.

Varje gång en kommitté eller arbetsgrupp kommit med ett förslag till ny självstyrelselag har förslaget mötts av skepticism och kritik som i sin tur lett till nya förhandlingar och arbetsgrupper. Varje gång har det också krävts att självstyrelsen varit tvungen att backa från sina positioner. Ifrågavarande förslag är enligt landskapsregeringen ett minimum av vad man kan acceptera för att projektet ska ha praktisk betydelse för Åland och ålänningarna. Om man från rikets sida nu föreslår större justeringar som tar steg bakåt ifrån det som överenskommit i arbetsgruppen kommer ett större omtag i arbetet sannolikt att krävas då en ändring av självstyrelselagen i högre utsträckning kan likställas med ett avtal mellan två parter än ett vanligt lagstiftningsprojekt i riket.

Landskapsregeringen konstaterar att det fortsatta arbetet med att färdigställa propositionen kräver gemensamma insatser och en genuin vilja att komma överens om de återstående öppna frågeställningarna. Landskapsregeringen avser delta i den fortsatta beredningen av propositionen i denna anda varvid de

synpunkter som framförts i samband med remissen övervägs mot bakgrund av landskapsregeringens ovan angivna positioner.

Landskapsregeringen avser att i den fortsatta gemensamma beredningen föra fram tekniska och språkliga samt andra mindre justeringar samt förslag till justeringar av motiveringar utgående vad som framkommit i landskapsregeringens interna remissrunda och beredning. De huvudsakliga positionerna framkommer ovan. Landskapsregeringen förbehåller sig vidare därtill rätten att senare vid behov komplettera sina positioner.

Lantråd

Katrin Sjögren

Vicelantråd

Annika Hambrudd

För Kännedom

Självstyrelsepolitiska nämnden
Republikens presidents kansli
Riksdagsgrupperna
Ålandsminister Anna-Kaisa Ikonen
Riksdagsledamot Mats Löfström